

سختگوی کمیسیون امنیت ملی گفته «تفاق خاصی نیست»

اما واگرهای یک فایل صوتی

دستیار رسانه‌ای قالیباف: سردار جعفری و سخنگوی سپاه درباره انتشار فایل صوتی توضیح بدهند

آرمان ملی: عضو کمیسیون امنیت ملی مجلس شورای اسلامی در واکنش به این فایل صوتی گفته است: من این فایل را چندین بار گوش دادم؛ آنچه که بدخواهان می‌خواستند به دست بیاورند و بهانه تخریب سپاه قرار دهند، دستگیرشان نشده است و چیزی هم دستگیرشان نخواهد شد. برخی کاربران در واکنش به این فایل صوتی آن را با هدف تخریب سپاه پاسداران یاد می‌کنند و این فایل را برای ۲سال گذشته می‌دانند اما هزمانی انتشار آن با ۲۲پهن‌را هدهفمند می‌دانند. محمود عباس‌زاده، عضو کمیسیون امنیت ملی مجلس در خصوص فایل منتشر شده اظهار داشت: اولاً اقتدار سپاه پاسداران جمهوری اسلامی ایران و مردمی بودن آن، نکته‌ای ثابت شده است. مردم با دلشان از این نهاد حمایت می‌کنند و این نهاد از دل مردم برای مردم و در کنار مردم است و روز به روز با کمترین هزینه، بیش‌ترین قدرت و اقتدار را پیدا می‌کند. به گزارش ایلنا، وی افزود: سپاه یک نهاد کاملاً مکتبی، مردمی و رو به جلو است. طبیعتاً این مسئله مورد حساسات بدخواهان واقع شده و هر چه رشد سپاه بیشتر شود، کینه‌ها افزایش می‌یابد. طبیعتاً ما هم منتظر چنین چیزهایی بودیم. عضو کمیسیون امنیت ملی مجلس یادآور شد: من این فایل را چندین بار گوش دادم؛ آنچه که بدخواهان می‌خواستند به دست بیاورند و بهانه تخریب سپاه قرار دهند، دستگیرشان نشده است و چیزی هم دستگیرشان نخواهد شد. دشمن با این هم طبیعی است. نمی‌تواند بر محبوبیت سپاه خدش‌های وارد کند. فرماندهان ما فرزندان این ملت هستند و در مواقع خطر، جان خود را کف دست گرفتند. کسی که حاضر شده جانش را برای این ملت فدا کند و در این عرصه مسابقه گذاشته است، امروز اسیر دنیا نمی‌شود. ممکن است در این مجموعه به این بزرگی ۴ پلشتی هم وجود داشته باشد که این هم طبیعی است. بحث این است که روح حاکم بر این نهاد مخالف پلشتی، سوءاستفاده و کار غیر عادلانه است. مجموعه سپاه درون خودش حفاظتی دارد که مأموریتش بر این است که هیچ پاسداری کار غیرقانونی نکند. عباس‌زاده تأکید کرد: کمتر نهادی پیدا می‌شود که درون خود مکانیزم نظارتی مستمر و با دقت داشته باشد اما سپاه چیزی جز این دارد و ۱۲ ساعته در حال نظارت است و تلاش می‌کند این نهاد را نهادهای در خدمت آرمان‌های انقلاب قرار دهد. به نظر من این‌ها بازی‌ها و شیطنت‌هایی است که برخی درمی‌آورند تا به‌زعم خودشان، به سپاه آسیب بزنند اما از نظر ملت ایران این کارها کاملاً محکوم است و اصلاً نتیجه‌بخش نیست، حتی محبوبیت و مطلوبیت سپاه را در قلب مردم بیشتر خواهد کرد. به نظر من انتشار این فایل اتفاق خاصی نیست و دشمنان نباید خیلی قند در دلشان آب شود که کار بزرگی کرده‌اند. این نماینده مجلس در مورد اینکه آیا مجلس به این مسئله ورود نخواهد کرد، گفت: من بارها و بارها اعلام کرده‌ام که بعد از انقلاب و تحمیل جنگ، هزاران توطئه، ترور، تحریم، تهاجم فرهنگی که برای محدود کردن انقلاب و مردم طراحی شد به‌نظم کار زیادی برای نفوذ انجام گرفته است. پدیده نفوذ یک موضوع واقعی است و شعار نیست. عباس‌زاده گفت: باید بدبیریم که نفوذ اتفاق افتاده و این واقعیت تلخی است. اگر ما مشغول فروعات بشویم، انرژی ما به کنترل مسائل معمولی هدایت شود و نفوذ استراتژیک در جایگاه‌های حساس و برای خرابکاری‌های با هزینه بالا به‌خسارت فیزیکی و نرم صورت گیرد، کارآمد در مدیریت جایگاه‌های حساس، کار خودش را می‌کند. متأسفانه نفوذ هیچگاه با تابلو نمی‌آید بلکه با نگاه و چهره قابل اعتماد وارد می‌شود. تشخیص نفوذ و نقای هم سخت است اما شدنی است. وی با بیان اینکه به نظر من پدیده نفوذ به صورت جدی دارد کار خود را انجام می‌دهد، بیان کرد: تاگاهی پدیده نفوذ در خود سیستم‌های نظارتی و جایگاه‌های حساس وارد شده و موجب می‌شود که باطل جای حق را بگیرد. اینها خیلی مهم است و باید آن را جدی بگیریم. خوشبختانه کمیسیون امنیت ملی که بازوی تخصصی مجلس در حوزه امنیتی است، به بحث نفوذ خیلی حساسیت دارد و طبیعتاً مساله مطرح خواهد شد و جزو اولویت‌های ما است اما این مسائل به گونه‌ای است که باید در یکسری لایحه‌ها در مورد آن بحث شود و وقتی که به نتیجه رسیدیم نتیجه را به استخراج مردم به عنوان صاحبان کشور و انقلاب گزارش کنیم.

واکنش دستیار قالیباف

محمدسعید احدیان، دستیار رسانه‌ای محمدباقر قالیباف نیز به صوت پخش شده نظامی اخیر واکنش نشان داد. احدیان با انتشار سه تویت جداگانه در این‌باره نوشت: «این صوت ادعاها و اتهامات زیادی درباره افراد مختلف مطرح کرده که سردار جعفری یا سخنگوی سپاه درباره نادرست بودن اتهامات قاعدتاً توضیح لازم را می‌دهند اما چون کمتر کسی کل فایل را گوش می‌کند، هدف شما و دیگران آن اینکه می‌خواهید کل این فایل را به آقای قالیباف نسبت دهید، محل سوال جدی است. درباره هلدینگ یاس هم هر چه می‌گوییم بررسی شده و حکم اولیه صادر شده و هیچ موضوعی متوجه آقای قالیباف نیست، شما، دوستانتان و آمرئتان عاامله‌ان نمی‌شوید تا دروغ را واقعیت نشان دهید. از دستگاه قضائی می‌خواهم یکبار دیگر درباره آن اطلاع‌رسانی کنند. تا افکار عمومی روشن شود.» دستیار سیاسی و رسانه‌ای رئیس مجلس همچنین در دو توئیت دیگر در پاسخ به انتقاد دیگر فعالان سیاسی نوشت: در پرونده هلدینگ یاس با حکم صریح دادگاه روشن شد که تخلف‌ها هیچ ارتباطی با دکتر قالیباف و شهرداری ندارد اما کاش به خود می‌آمدید و می‌فهمیدید که حضرت آقا چون از شما و دوستان اصلاح‌طلبان‌تا نامید شده‌اند، برای جبران لطماتی که به افکار عمومی رده‌اید، بر جهاد تبیین توسط همه تأکید می‌کنند. فایل صوتی مجموعه‌ای ادعا علیه سبیه‌ی صحبت کرده که سردار جعفری و سخنگوی سپاه باید درباره آن توضیح دهند، آنچه روشن است ادعاهای مطرح شده علیه آقای قالیباف در دادگاه بررسی شده و در نهایت در دادگاه دروغ بودن آنها روشن شده است.»

پرونده عیسی شریفی شفاف‌سازی شود

فعال سیاسی اصلاح‌طلب اظهار داشت: درباره این اتفاقی که افتاده است از قبل هم صحبت‌هایی درباره پرونده‌ای که در شهرداری بوده است، مطرح می‌شد که مسئولش عیسی شریفی بوده و این چیزی نیست که پنهان مانده باشد اما ابعاد موضوع هیچ زمانی باز نشد و ارتباط آقای حکم اولیه صادر شده و هیچ موضوعی متوجه آقای قالیباف نیست، شما، دوستانتان و آمرئتان عاامله‌ان نمی‌شوید تا دروغ را واقعیت نشان دهید. از دستگاه قضائی می‌خواهم یکبار دیگر درباره آن اطلاع‌رسانی کنند. تا افکار عمومی روشن شود.» دستیار سیاسی و رسانه‌ای رئیس مجلس همچنین در دو توئیت دیگر در پاسخ به انتقاد دیگر فعالان سیاسی نوشت: در پرونده هلدینگ یاس با حکم صریح دادگاه روشن شد که تخلف‌ها هیچ ارتباطی با دکتر قالیباف و شهرداری ندارد اما کاش به خود می‌آمدید و می‌فهمیدید که حضرت آقا چون از شما و دوستان اصلاح‌طلبان‌تا نامید شده‌اند، برای جبران لطماتی که به افکار عمومی رده‌اید، بر جهاد تبیین توسط همه تأکید می‌کنند. فایل صوتی مجموعه‌ای ادعا علیه سبیه‌ی صحبت کرده که سردار جعفری و سخنگوی سپاه باید درباره آن توضیح دهند، آنچه روشن است ادعاهای مطرح شده علیه آقای قالیباف در دادگاه بررسی شده و در نهایت در دادگاه دروغ بودن آنها روشن شده است.»

آیا وزارت خارجه در ماه‌های اخیر گرفتار کارشکنی‌های داخلی شده است و اساساً عملکرد این وزارت تخانه را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

باید توجه داشت که در ماه‌های اخیر، وزیر خارجه و دستگاه دیپلماسی دولت سیزدهم تقریباً همان مسیر را طی کرده است که وزارت خارجه در کمابیش دولت دوازدهم می‌پیمود اما در برخی موارد تاکیدات بیشتری دارند اما به صورت کلی و کمابیش همچون وزارت خارجه دولت قبل عمل می‌کنند. مثلاً شاهد هستیم امروز بر روابط با چین و روسیه و یا همچون وزارت خارجه دولت پیشتر تلاش می‌شود تا رابطه با این کشورها مستحکم شود و اراده ترمیم روابط وجود دارد هر چند برخی کشورها را خود تمایل لازم را نشان نداده‌اند. از سوی دیگر به‌رغم اینکه رئیس جمهوری عنوان کرده بود که تغییر زیادی در عرصه مدیران ایجاد نمی‌کند، اما تغییر و تحولات در ماه‌های اخیر بسیار زیاد

بوده است و از آنچه تصور می‌شد، بیشتر رقم خورد. با این وجود در مسیر اجرایی تغییرات به اندازه آرمان احمدی نژاد نبود و تقریباً یک سیاست یکنواخت در ادامه سیاست‌های دولت دوازدهم را طی کرده است به‌گونه‌ای که رویکردهای سیاسی کشور خیلی تغییر نکرده است.

با این وجود می‌توان گفت که در عرصه سیاست خارجی در ماه‌های اخیر موفقیتی حاصل شده است؟

باید توجه داشت‌که توقیف یا عدم توفیق در سیاست خارجی یک مساله دوطرفه است و همان گونه که پیش‌بینی می‌شد همه چیز در اختیار ما نیست. امروز می‌توان اراده کرد که با کشورهای عربی رابطه خوب برقرار کرد اما مشخص نیست این مساله از طرف دیگر نیز مطرح باشد یا خیر. به همین علت اراده یک طرف به تنهایی کافی نیست. زمانی شاهد بودیم که در دولت احمدی نژاد تصمیمی گرفته شد حتی اگر اشتباه بود به آب و آتش خود را می‌زدند تا آن تصمیم را عملی کنند و به همین علت دستگاه سیاست خارجی دولت سیزدهم و عملکرد دولت سیزدهم را باید منطقی‌تر از عملکرد دولت احمدی نژاد دانست. با این وجود فاصله عملکرد دولت سیزدهم خیلی با عملکرد دولت دوازدهم زیاد نیست.

پس تغییر وزیر خارجه در این میان چگونه اثرگذار است؟

تأثیر دارد به این شکل که شاهد بودیم دکتر ظریف از دیپلماسی عمومی بسیار قوی برخوردار و با فعالیت جانبی که داشت، بیش از هر شخص دیگری از حیثیت نظام دفاع می‌کرد و عملکرد قدرتمندانه‌ای در تمامی عرصه‌ها داشت در حالی‌که وزرای خارجه

قبلی و بعدی چنین توانایی نداشتند. این یک توانمندی منحصر به فردی بود که در دکتر ظریف وجود داشت و نمی‌توان انتظار داشت تا دیگران نیز چنین توانایی داشته باشند. با این وجود باید امیرعبداللهیان را یک وزیر خارجه خوب و متعارف در میان چهره‌های اصولگرا دانست. مشخصاً وزیر خارجه بهتری که گرایش اصولگرایی داشته باشد و

بهتر از آقای امیرعبداللهیان باشد برای دولت سیزدهم وجود نداشت. اینکه امروز به وزیر خارجه فشار وارد می‌شود مشخصاً یک اشتباه است اما باید توجه داشت که وزرای خارجه اصولگرا همواره نگران تیتربخشی رسانه‌های خاص هستند که این رسانه‌ها نگران منافع ملی نیستند و تعهدی در خصوص حفظ منافع ملی ندارند و این نگرانی سبب می‌شود تا عملکرد وزرای خارجه اصولگرا تحت تأثیر قرار گیرد. بعضاً مشاهده شده است که برخی وزرای خارجه نگران تیتربخشی رسانه‌ها بوده‌اند اما نگران موضع‌گیری طرف‌های مقابل در هر راینی نبوده‌اند. نگرانی از مسائل داخل ایران امروز در میان دیپلمات‌ها زیاد

است و این امر کار را سخت می‌کند و تصمیم‌گیری‌ها را زمان‌بر خواهد کرد.

رویه موجود در دستگاه دیپلماسی می‌تواند نتایج مثبتی در پی داشته باشد؟

امروز باید تصمیم‌گیری کرد به این شکل که از برخی خواسته‌های خود بگذریم و به تفاهم در وین برسیم تا وضعیت تغییر کند یا به دنبال مسیر دیگری برویم. توافق به معنای این است که از برخی خواسته‌های خود بگذریم. در بهترین توافق‌ها نیز باز هم باید یک چیزی داد و در مقابل آن امتیازی گرفت. امروز غربی‌ها در یک جنگ نظامی مغلوب ایران نشده‌اند که هر چه بخواهیم به آنها تحمیل کنیم. این یک بده بستان است و باید برای اینکه امتیاز دریافت کنیم، امتیاز هم بدهیم. اصول توافق این است. ایران در یک برهه زمانی ۴ ساله در مقابل فشار حداکثری غربی‌ها یک مقاومت بسیار خوب داشت و باید توجه داشت که دولت روحانی در بحث مقاومت در مقابل فشار حداکثری بسیار خوب عمل کرد و است و سبب شد تا کشور با مشکل جدی مواجه نشود و این عملکرد خوب باید گفته شود. متأسفانه بی‌انصافی می‌شود که از مقاومت خوب دولت روحانی حرفی زده نمی‌شود. امروز آقایان از همان مقاومت خوب دولت دوازدهم خوشه چینی می‌کنند و نتایج عملکرد خوب دولت روحانی را به نام خود می‌زنند در حالی‌که اسمی از دولت قبل به میان نمی‌آید. امروز با فراموشی این موارد صرفاً نقاط ضعف دولت روحانی گفته می‌شود که این بی‌انصافی است.

در توافق احتمالی وین به چه مواردی باید توجه کرد؟

مساله مهم این است که اینگونه نیست که تمامی خواسته‌های ما قید شود و مورد توافق قرار گیرد. مطمئن باشیم حتی اگر بهترین توافق

حاصل شود باز هم فردای آن رسانه‌های تندرو اصولگرا می‌توانند یک بهانه‌ای پیدا کنند و علیه توافق هجمه صورت می‌گیرد. پس بنابراین باید در وهله اول واقع بین بود. بعضاً گفته می‌شود توافق خوب آن سندی است که مورد تأیید اکثریت کنگره آمریکا قرار گیرد. مشخصاً چنین اتفاقی امروز ممکن نیست. با بعضاً شنیده می‌شود باید توافقی میان ایران و آمریکا شکل گیرد که هر دو حزب متعهد به انجام آن باشند که مشخصاً این هم غیر قابل اجراست. اینها شعارهای غیر عملی است که عملاً کار را برای تیم مذاکره‌کننده از درون سخت می‌کند و باید چنین مواردی متوقف شد. به نظر می‌رسد که اگر ایران به یک توافق نسبتاً خوب با طرف‌های برجام برسد باید آن را به فال نیک گرفت. قطعاً توافق ایده‌آل قابل حصول نیست اما نسبتاً خوب نتایج ایده‌آل به‌دست آورد زیرا مشخصاً گشایش‌های اقتصادی رقم می‌خورد که می‌توان با اتکا به آنها چرخ اقتصاد کشور را به چرخش درآورد. باید گام‌های بعد از فردای توافق برای تعمیق روابط برداشته شود. شاید اگر در سال ۲۰۱۵ قدم‌های جدی‌تر برداشته می‌شد و برای مثال سه توافق اقتصادی گران قیمت با آمریکا به امضا می‌رساندیم به شکلی که اقتصاد آنها در گیم حفظ آن فایده‌ای ندارد. جرات نمی‌کرد تا به این راحتی توافق را از بین ببرد و لطامات اقتصادی به ایران تحمیل کند. ترامپ و دولت آمریکا در شرایطی قرار داشتند که احساس می‌کردند از توافق با ایران منفعتی کسب نکرده‌اند و اساساً حفظ آن فایده‌ای ندارد. هیچ‌کس معتقد نیست که ایران باید به طرف غربی باج بدهد بلکه بر این باور هستیم که باید یک همکاری اقتصادی شکل

گیرد تا طرفین منتفع شوند. به هر حال باید با کسانی که وارد توافق می‌شویم بده بستان داشته باشیم تا مسیر بازگشت وجود نداشته باشد. امروز برای خودمان تضمین ایجاد کنیم. بخشی از ضمانت حفظ توافق به‌دست خودمان است و باید بر روی آن تمرکز کنیم و با برداشتن گام‌های هوشمندانه آن را عملیاتی کنیم. مشخصاً اگر خوی غیرمنطقی ترامپ در قالب خودش یا شخصی دیگری در آمریکا ظهور کند و بخواهد مشکلات داخلی خود را سامان دهد مشخصاً بار دیگر به مشکل خواهیم خورد.

در راستای تعمیق روابط از سوی ایران چه اقداماتی باید در دستور کار قرار گیرد؟

باید به این سمت حرکت کنیم تا کشورها از قلع رابطه با ایران و یا از برهم زدن توافق‌ها ضرر جدی کنند. واقعیت این است که خرده روابط ایران در منطقه و در فرامنطقه با مذاکرات وین گره خورده است و اگر تفاهم در وین حاصل شود، انگیزه و اراده نیز در سایر کشورها ایجاد

احمد شیرزاد در گفت‌وگو با «آرمان ملی»:

دولت رئیسی از

احمدی‌نژاد

متعادل‌تر است

امیرعبداللهیان بهترین چهره اصولگرایان

برای وزارت خارجه بود

دیپلماسی عمومی ظریف منحصر به فرد بود

دولت رئیسی شبیه دولت روحانی عمل می‌کند

دولت رئیسی از دولت احمدی نژاد منطقی‌تر است

می‌شود تا روابط خود را با ایران بیشتر کنند. چه بخواهیم چه نخواهیم این اتفاق افتاده است و نمی‌توان برای آن کاری کرد زیرا نمی‌توان برای تحریم‌ها مانع گشت. پس بنابراین باید مقامات آن گفت‌وگو بیابید روابط گرم و صمیمی اقتصادی و سیاسی داشته باشیم اما در عین حال تحریم‌ها مانع نباشد. قطعاً زمانی که تخصص ایران با آمریکا و اروپا بیشتر شود کشورهای عربی به سمت تعمیق روابط با ایران نخواهند آمد و خود را به خطر نمی‌اندازند. همه کشورها در قبال رابطه با ایران احتیاط خرج می‌کنند که مشخصاً با رسیدن به توافق در وین این مسائل کنار می‌رود و راحت‌تر می‌توان با سایر کشورها رابطه برقرار کرد. در داخل ایران گفته می‌شود که همه چیز نباید معطل برجام باشد و خب بله حوزه‌ها به‌خوابیم و چه نخواهیم موضوعات به مذاکره گره خورده است که از جمله آنها سیاست خارجی و روابط تجاری بین‌المللی است. نمی‌توان این موارد را از مذاکرات جدا دانست. این مساله برای کشورهای دوست و همسایه نیز صدق می‌کند چه برسد به آمریکا و اروپا. امروز به علت اینکه در محدودیت قرار گرفته‌ایم حتی نمی‌توانیم روابط تجاری خوبی با روسیه و چین داشته باشیم. اگر توافق در وین شکل گیرد قطعاً با این دو کشور هم می‌توانیم روابط بیشتری داشته باشیم. باید توجه داشت که چین همواره جانب احتیاط را حفظ می‌کند و به همین علت خود را به‌خاطر ایران به خطر نمی‌اندازد. چین آن قدری خود را دخیل نمی‌کند که اثر تنش سیاسی و اقتصادی ایران و غرب به اوج برسد، خود نیز گرفتار شود. امروز دولتمردان فعلی متوجه شده‌اند بدون حل مسائل بین‌الملل نمی‌توان مشکلات داخلی را حل کرد. تا تحریم وجود دارد مشکلات اقتصادی در درون کشور قابل حل نیست. در صحبت‌های رئیس جمهوری نیز اشاره به اینکه مشکلات مربوط به دولت گذشته است پسندیده نیست. نمی‌توان انتظار داشت با آن حجم از تخریب علیه دولت‌قبل تمام مسائل در آن دوران حل شود و کشور بدون مشکل تقدیم دولت بعد گردد. طبیعی است که مشکلات از دولت قبل وجود دارد اما دولت سیزدهم آمده است که شرایط جدید به‌وجود بیاورد. در صورت وجود شرایط جدید مشکلات فعلی را می‌توان حل کرد. این رویکردهای جدید در نوع حکمرانی در سیاست داخلی و خارجی باید صورت

گیرد. امروز زمان تصمیم‌گیری است و باید با اتخاذ تصمیم سیاسی به سمتی حرکت کنیم که کشور در داخل و عرصه بین‌الملل متحول شود. مشخصاً رفع تحریم‌ها می‌تواند منجر به این موضوع شود که توسعه در کشور سرعت گیرد و اگر چنین اتفاقی رخ ندهد کارمان سخت‌تر خواهد شد.

یادداشت

شردر جزئیات نهفته است

محمد فاضلی
جامعه‌شناس

لایحه «مشارکت عمومی و خصوصی» در مجلس در حال بررسی است. این لایحه به‌واقع تعیین تکلیف‌کننده و سرنوشت‌ساز برای صدها هزار میلیارد تومان اموال عمومی ایرانیان است. پانزده نکته درباره این لایحه به شرح زیر است. مسأله پیچیده‌تر و بزرگ‌تر از آن چیزی است که در این جا آورده‌ام، اما اگر گوش شنوا و عزمی برای جلوگیری از قانون‌گذاری مفسده‌انگیز باشد، همین مقدار برای حساس کردن افکار عمومی و دنبال کردن کار توسط متخصصان و دلسوزان کافی است. طبق لایحه «مشارکت عمومی و خصوصی» تمام پروژه‌های جدید، نیمه‌تمام، در دست اجرا، تکمیل‌شده و حتی در دست بهره‌برداری یعنی تمام ساختمان‌ها و تأسیساتی که از برنامه اول توسعه در زمان پهلوی ساخته شده است تا آخرین پروژه‌های که در این کشور ساخته شده، مشمول مشارکت عمومی و خصوصی می‌شود. به استناد این لایحه تمام انواع قراردادهای ساخت و بهره‌برداری و تجهیز و حتی واگذاری پروژه‌ها را می‌توان منعقد کرد. به ازای این قراردادهای می‌توان زمین و ساختمان‌های دولتی و امتیازات انحصاری دولتی و حق تغییر کاربری تمام پروژه‌های نامبرده را به افراد واگذار کرد. این لایحه برای حساس‌ترین و گرانبه‌ترین قراردادهای کشور یکی از مهم‌ترین قانون‌های کشور یعنی قانون برگزاری مناقصات و موادی از قانون محاسبات عمومی کشور را کنار می‌گذارد. کنار گذاشتن قانون برگزاری مناقصات در قراردادهای مشارکت، یعنی بی‌قانونی در پیچیده‌ترین، حساس‌ترین (با موضوع زیرساخت‌ها و کالاها و خدمات عمومی) و بلندمدت‌ترین (۱۰ تا ۲۰ سال یا بیشتر). کنار گذاشتن این قانون و سپردن تدوین آیین‌نامه توسط کارمندان دولت یعنی از این به بعد دولت‌ها خودشان قاعده وضع می‌کنند، اجرا می‌کنند و خودشان هم تفسیر می‌کنند که آنچه کرده‌اند با آنچه مراد نویسنده بوده سازگار هست یا نیست. این یعنی حمله به مبانی فکری مشروطه و نقض تفکیک قوا، یعنی نقض دستاوردهای تاریخ اندیشه‌ورزی و سیاست‌ورزی. این حد از اختیارات بین وزیر تا استاندار و فرماندار و شهردار برای تصمیم‌گیری درباره اموال عمومی، در تاریخ کم‌نظیر است. این اختیارات مطلق، در کدام سطح حکمرانی اعطا می‌شود؟ در قراردادهای دولتی، یعنی عرصه‌ای که از حساس‌ترین و پرمفسدترین عرصه‌ها در سطح جهان است. سؤال مهم این است که آیا مجلس و تدوین‌کنندگان لایحه به اندازه کافی درباره این لایحه و رسانه پژوهش کرده‌اند و برای تصمیم‌گیری درباره لایحه‌ای که بر سرنوشت صدها هزار میلیارد تومان اموال عمومی اثر تعیین‌کننده دارد، به اندازه کافی درباره این لایحه و رسانه توضیح داده‌اند؟ آیا این توجیه که در هزار طرح نیمه‌تمام روی دست دولت مانده است، برای تصویب لایحه‌ای با مشخصات فوق کافی است؟ آیا نباید فرایند طراحی، بررسی و تصویب طرح‌های عمرانی کشور را بازنگری کرد تا مسأله طرح‌های نیمه‌تمام و ناکارآمدی و گاه فساد مندرج در آنها درمان شود؟ به هیچ عنوان نباید گذاشت حساس‌ترین بخش «لایحه مشارکت عمومی و خصوصی» یعنی نحوه برگزاری مناقصه و مزایده یا به بیان فنی «اراجع کار در قرارداد مشارکت» در لایه‌های بحث‌های فرعی، حاشیه‌ای و کم‌اهمیت لایحه پنهان شود. مجلس نباید در بررسی این لایحه گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس با شماره ۱۳۷۵ را نادیده بگیرد. این لایحه، تصمیم‌گیری درباره اموال عمومی و بین‌نسلی ده‌ها میلیون ایرانی است. فهرست امتیازاتی که مدیران دولتی بر اساس این لایحه می‌توانند در قراردادهای مشارکت اعطا کنند نظیر بارانه سود، جوه اداره‌شده، جوه تکمیلی، کمک غیرتقدی، تعهد دولت مبنی بر خرید محصول، پرداخت مبالغ متفاوت بها، حمایت‌های صادراتی، مجوز ایجاد کاربری‌های چندگانه، مجوز ایجاد تأسیسات جانبی اقتصادی و «دیگر مشوق‌ها» اهمیت توجه عمومی به این لایحه را به‌شدت افزایش می‌دهد. سؤال مهم: چرا برای خرید مبلمان اداری باید از قانون برگزاری مناقصات استفاده کرد اما برای اعطای این همه اموال و دارایی‌ها در قالب مشارکت عمومی – خصوصی نباید از قانون برگزاری مناقصات پیروی کرد.

اگر «آیین‌نامه‌های اجرایی دولت» برای اجرای «قانون برگزاری مناقصات» ایراد دارد، این ایرادها را رفع کنید. اصلاح نقائص مقرراتی مندرج در آیین‌نامه‌های بازی به تغییر قانون ندارد و صرفاً با بهبود آیین‌نامه‌های اجرایی رفع می‌شوند. اموال عمومی بین‌نسلی و به ارزش هزاران هزار میلیارد تومان را نمی‌توان به اختیار و اراده بوروکرات‌ها، بدون وجود نظارت محکم سپرد، حتی اگر ناشی مشارکت عمومی – خصوصی باشد. باید به تک‌تک جزئیات این لایحه و هر کلامش حساس بود.